

DISSENY

L'ARQUITECTURA MÉS JOVE

Els premis Ignasi Miquel, convocats per la demarcació de Lleida del Col·legi d'Arquitectes cada cinc anys, permeten posar en valor les mirades més joves del sector. Tant les obres premiades com les finalistes ens parlen d'una arquitectura més continguda en les formes, respectuosa amb l'entorn i energèticament sostenible.

Per **J. BARRULL**

L'Exposició 5a Mostra d'Arquitectura de les Terres de Lleida, amb les obres premiades, finalistes i seleccionades, es podrà veure al Museu Comarcal de Cervera fins al 4 d'agost.

Amb només 37 anys, Ignasi Miquel havia projectat obres com la reforma de la plaça dels Apòstols a la Seu Vella. “Amb aquesta iniciativa, el col·legi vol reconèixer els arquitectes més joves i alhora posar en valor la feina que es fa al territori i des del territori”, explica Ramon Llobera, vocal de Cultura de l’entitat. “El fet de repassar obres fetes durant cinc anys ens permet fer un balanç i tenir una major perspectiva de les tendències arquitectòniques, les sensibilitats que poc a poc anem interioritzant els arquitectes i que potser es reflecteix millor en les generacions més joves.

“Amb el pas de les edicions hi ha hagut una evolució estretament lligada a la realitat socioeconòmica del país; quan la construcció estava pels núvols, el certamen també se’n feia ressò i les categories de promocions d’habitatges nous i les obres públiques rebien moltes obres”, apunta Jaume Farreny, arquitecte i un dels comissaris de l’exposició de les obres seleccionades, finalistes i premiades de la Mostra. En canvi, la categoria d’intervencions en obres fetes té propostes molt interessants, com la reforma de la Casa de Fusta del Centre Històric de Lleida, de Jaume Terés. Xifres a banda, el premi també serveix per posar sobre la taula les tendències que estan seguint els arquitectes lleidatans

més joves. “Sempre hi ha excepcions, però, en general, l’arquitectura lleidatana contemporània s’emmarca en les dinàmiques i els corrents que avui en dia s’estan obrint camí en la majoria d’estudis joves: l’austeritat, la utilització de materials de proximitat, la sostenibilitat i el reaprofitament d’estructures”, comenta Llobera. Una de les obres premiades és una cabana de pastor ubicada a l’Alt Pirineu. “L’obra de Josep Bunyesc està pensada per aprofitar el màxim l’energia solar, evitar els vents i les allaus, així com té una distribució d’obertures que permet refrescar-la a l’estiu i escalfar-la a l’hivern i gastar el mínim d’energia possible”, explica Farreny. “Els materials més utilitzats són la fusta, la pissarra i la llana per als aïllants, i el fet que estigui collada sense fonaments fa que es pugui desmuntar sense deixar rastre al paisatge”.

EDIFICI DE NOVA PLANTA DE PROMOCIÓ PÚBLICA

Reconstrucció de cabana de pastor.
De Josep Bunyesc. 2017. Lladorre,
Pallars Sobirà.

ARQUITECTURA

Aquesta lògica també s'aplica en reformes de cases particulars o habitatges de nova planta. "En la mesura que hi ha sintonia amb les clients es procura buscar materials més propers i econòmics, així com aprofitar tant com sigui possible el que ja forma part de la casa", reconeix Llobera. Si temps enrere les estructures de ferro tenien molta

presència i es posava molt en valor l'estètica, avui en dia els arquitectes més joves posen al centre dels projectes la funcionalitat i la sostenibilitat i procuren fer edificis que consumeixin el mínim d'energia possible, sovint plantejant una manera de viure-hi que demana una certa implicació per part dels habitants. "Si volem tenir en compte el sol o

els corrents d'aire per escalfar o refrescar un ambient i evitar al màxim l'ús de sistemes artificials de calor o fred, els qui hi viuen han de fer alguna cosa més que endegar un termòstat. Han d'obrir i tancar finestres, alçar o baixar persianes", apunta Llobera. L'arquitectura no només és construcció fixa i permanent, l'auditori fet amb bales de palla que Josep Maria Puigdemassa va dissenyar per acollir un concert de música clàssica o l'exposició que el col·legi va organitzar per homenatjar Ramon Maria Puig a l'Institut d'Estudis Ilerdencs es van endur premis d'intervencions efímeres. La capacitat de plantejar un projecte que intervé un espai i després pot desmuntar-se sense deixar rastre. Si els valors intrínsecs a la nova arquitectura es plasmen a les obres premiades i seleccionades, també s'ha distingit els arquitectes Lapplaz, Manonelles i Solans per la seua diversitat en les intervencions i les activitats educatives amb els més petits. Els propers premis, d'aquí a cinc anys, veurem si aquestes tendències es consoliden i marquen el camí a l'arquitectura del futur.

DANIEL CASES | IANUA ARQUITECTURES

DANIEL CASES | IANUA ARQUITECTURES

JOVES ARQUITECTES MENORS DE QUARANTA ANYS.

N. Lapplaz, M. Manonelles i X. Solans. Diferents intervencions i tallers didàctics.
Foto superior: Ermita de Sta Maria de la Serra; foto inferior: taller escolar.

EMILIO FERRER

**EDIFICI DE NOVA
PLANTA DE PROMOCIÓ
PRIVADA**

Casa entre mitgeres.
Julio Mejon. 2015-2018.
Lleida, Segrià

**INTERVENCIONS DE
RESTAURACIÓ EN EL
PATRIMONI**

Casa de fusta.
Jaume Terés. 2016-2018.
Lleida, Segrià.

**INTERVENCIONS EN
ESPAIS INTERIORS**

Exposició Ramon Maria
Puig/Arxiu 1964-2015.
Jaume Farreny. 2014-
2015. Lleida, Segrià

**INTERVENCIONS EN
ESPAIS EXTERIORS**

Auditori de Palla. Josep
Maria Puigdemassa.
2017. Lleida, Segrià

JAUME TERÉS

JORDI V. POU

PIJUAN / BOLDÚ / ARRIGÓ / PUIGDEMASSA